

BECHA

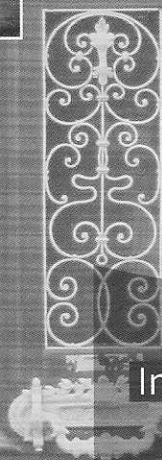
Bijna een halve eeuw reitawerk
te Spaubeek (1925-1968)

De familie Voncken uit Kelmond
en de moord op Guillaume

Straat- en veldnamen
in de voormalige
gemeente Spaubeek

In dit nummer:

**Ongenode burenen,
de Duitse inval in Beek**

**Inwonerslijsten gemeente
Spaubeek anno 1833**

**Brand verwoest
apothek Bloemen**

geblokkeerd. Het verdere voetpad is tot aan de Pastorijerweg opgenomen in de diverse grondpercelen.

Vanaf Op het Broek ontspringen uit de oostelijk gelegen helling diverse bronnen die het Hoogbeekskan voeden dat, nabij de oliemolen aan de Oude Kerk, uitmondt in de Geleenbeek

Dijkervoetpad (Q)

Dit voetpad (nummer 77 Staat der Buurtwegen) begint aan de Heggerweg en Dijker Alleerweg en loopt zuidwaarts door het veld en eindigt bij de eerder besproken Eijsekuulweg. Dit pad werd in juli 1894 verkocht, nadat het was opgeheven. Het pad liep dus richting het kasteel Ten Dijken, waarover later meer.

Slot

Hiermede hebben we het eerder afgebakende gedeelte van oostelijk Spaubeek in drie afleveringen besproken.

We hebben getracht de weg- en veldnamen in dit gebied te verklaren. Op diverse plaatsen hebben we voorbehouden gemaakt in afwachting van oudere benamingen, die uitsluitsel kunnen geven over de oorsprong van die namen. Lezers, die hierover nadere informatie kunnen toeleveren, worden uitgenodigd om dit aan de redactie van Becha door te geven. We zullen dan op deze reacties terugkomen.

Noten

1. Becha, informatieblad van de Heemkundevereniging Beek, jg 36, nr. 2 en 3 (2022)
2. Als 1 jg 34 nr. 3 p. 55 *Inwonerslijsten gemeente Spaubeek 1833*, Desmond Kusters
3. *Meetinghe der heerlicheyt Spaubeek...* (1690) p. 219 en 322
4. Als 1, Becha, jrg. 36, nr. 3
5. Als 1, Becha, jrg. 36, nr. 3
6. Als 3 p. 353
7. Parochiearchief St. Laurentius Spaubeek
8. Als 3 p. 136, 365, 366 en 369
9. *Middelnederlandsch handwoordenboek* door J. Verdam (uitg. Martinus Nijhoff, 's-Gravenhage 1994, p. 198

R.H.M.
GÖTTGENS

Ongenode burens - De Duitse inval in Beek, deel 4, 'De zegen van boven'

In dit deel 4 over de oorlogshandelingen rondom Beek tijdens de Tweede Wereldoorlog ga ik in op enkele gebeurtenissen, die zich rondom Beek hebben afgespeeld na de inval van de Duitsers tot vóór de bevrijding in september 1944.

Na de succesvolle inval van de Duitsers in West-Europa blijft het in onze contreien militair relatief rustig. Eind juni 1940 zijn alle Beekse overlevende militairen weer thuis en probeert men de draad van het dagelijkse leven weer op te pakken, waarbij zal blijken, dat de bezetter steeds drastischer gaat optreden tegen de burgerij. Deze maatregelen zijn echter niet het onderwerp van dit deel.

De enige militaire activiteit vindt in de lucht plaats als de Britten, en later met Amerikanen, de Duitse industriesteden steeds frequenter en massaler gaan bombarderen. De regio Beek wordt daarbij aanvankelijk slechts geconfronteerd met luchtalarmen als zwermen bommenwerpers over Zuid-Limburg op grote hoogte richting het oosten vliegen. In de

nacht van 30 op 31 mei 1942 maakt de regio Beek kennis met de eerste grootschalige luchtaanval op een Duitse stad. Een geweldige luchtarmada van meer dan duizend Britse bommenwerpers passeert het luchtruim van middernacht tot half 4 uur op weg naar Keulen en terug. Het is een heldere nacht met goed zicht. Even na middernacht kunnen de Beekse bewoners aan de oostelijke horizon de vuurgloed zien van de brandende stad. Meer dan 16.000 gebouwen en huizen worden vernietigd en nog eens 8.500 zwaar beschadigd. Het aantal doden blijft desondanks met 500 nog relatief laag. Een, boven Keulen aangeschoten, Engelse (Wellington) bommenwerper stort op haar terugweg neer in de omgeving van Elsloo en veroorzaakt daar nogal wat schade. De bemanning weet gelukkig per parachute het toestel voortijdig te verlaten. Dit is de eerste 'thousand-bomber-raid' op een Duitse stad. Er zullen nog vele volgen.

Op 4 juli 1942 vindt een kleine gebeurtenis plaats boven het Nederlandse luchtruim. Samen met

Engelse bommenwerpers vliegen voor het eerst zes Amerikaanse toestellen mee op een bombardementsvlucht boven bezet Europa. Dit is het begin van de opbouw van de grootste luchtvloot ter wereld, die uiteindelijk zal bijdragen aan onze bevrijding en waarmee Beek op diverse manieren zal kennis maken.

Tot ieders verrassing wordt in augustus 1942 officieel bekend gemaakt, dat een Beekse SS-vrijwilliger aan het oostfront is gesneuveld. Kort daarop volgt het overlijdensbericht van de dienstplichtige Sef Jonas, zoon van een Beekse Volksduitsler. Zijn vriend Hans Herring (ook een zoon van een Beekse Volksduitsler) sneuvelt eveneens. Daarnaast hebben vijf jongelui uit Beek en zes uit Spaubeek zich om diverse redenen vrijwillig aangesloten bij de Waffen-SS. Enkele jongens komen uit een NSB-gezin. Zij worden ingezet aan het oostfront en vijf van hen zullen daar omkomen. De meeste Beekse inwoners zijn vooraf niet op de hoogte over wie zich vrijwillig bij de Waffen-SS heeft aangesloten. Pas bij het lezen van hun doodsadvertenties weet men van hun bestaan.

Tot nu toe is de omgeving van Beek gevrijwaard gebleven van veel materiële oorlogsschade. Dat verandert echter drastisch in de avond op 5 oktober 1942. Het is ca 22.00 uur, slecht weer en donker boven Zuid-Limburg als de sirenes van de 'Maurits' groot alarm geven. Zij kondigen de komst aan van de voorhoede van een groep Engelse bommenwerpers. Deze voorhoede (de z.g. 'Pathfinders') moet de weg banen en het doel markeren voor het "echte" bombardement op het beoogde Aken en omstreken. Misleid door het donkere en slechte weer en (in die tijd) nog verstoken van nauwkeurige navigatiemiddelen, denken de 'Pathfinders' dat ze al boven het doelgebied vliegen en droppen lichtfakkels en kleine brandbommen boven Geleen als markering voor het bombardement. Spoedig daarna volgen dertig bommenwerpers, die hun lading boven Geleen afwerpen. Zij maken deel uit van in totaal 257 vliegtuigen, die geacht worden Aken en haar omgeving te bestoken. Geleen en omstreken worden gedurende een uur getroffen door 16.000 klein kaliber brisant-, brand- en fosforbommen. Meer dan 4.000 afgedwaalde projectielen komen terecht in de wijde omtrek van Beek, Schimmert, Aalbeek en zelfs tot in Heerlen. Beek en Spaubeek krijgen als 'directe burens' de meeste afzwaaiers te verwerken. Volgens opgave van de Burgerbescherming zijn er meer dan 3.500 afgedwaalde projectielen op Beeks en Spaubeeks grondgebied terechtgekomen, die vooral veel schade hebben aangericht in Beek. Daar worden in korte tijd 12 huizen en winkels en 11 schuren en stallen volledig vernield, waaronder de apotheek van Karel Bloemen en de levensmiddelenopslag van Jan Alberti. Dertig andere panden worden zwaar beschadigd en nog eens 250 huizen lijden veel dak- en glasschade. In Spaubeek zijn vier huizen volledig vernield en acht zwaar beschadigd, waaronder het uitgerande reitruithuis St.-Ignatius. Ook daar is veel dak- en glasschade aan honderden

panden. Wonder boven wonder wordt in Beek slechts één man, Hubert Schaapkens, dodelijk getroffen en één vrouw raakt er zwaargewond. De getroffen bewoners worden allen bij familie of vrienden ondergebracht. Verder vallen er slechts twaalf lichtgewonden, veelal door glasscherven. In de verre omtrek vallen in totaal 98 doden, waarvan de meesten in Geleen. Enkele schapen en varkens overleven de aanval niet en er is veel schade aan de winterveldvruchten, zoals koolrapen, bieten en wortels. In totaal gaat rond Beek bijna 125.000 kg aan voorraden verloren: graan, haver, rogge, gerst, aardappelen, stro en hooi. Daarnaast smelt 30.000 kilo suiker door de hitte in het levensmiddelenmagazijn van Jan Alberti. Hij had daar ook zijn nieuwe auto verborgen voor de Duitsers. Helaas bleef er slechts een karkas over. Telefoonverbindingen zijn verstoord of geblokkeerd. Een aantal blindgangers ligt vlak onder de grond. Zij vormen een groot risico voor de bewoners.

Een unieke luchtopname van Beek vanuit de kerk-toren. Maart 1943. Zichtbaar is het gebied rondom de huidige markt. Duidelijk herkenbaar zijn de gevolgen van het grote bombardement.

Foto: Heemkundevereniging Beek

De brandende panden moeten door bewoners worden geblust met emmers water. De brandweer van Beek heeft net zes maanden geleden een motorspuit besteld, maar het apparaat is nog niet geleverd. De blus-ellende wordt nog groter als blijkt, dat de waterdruk is teruggevallen door een mankement in de watertoren van Schimmert. Gelukkig kan de hulp van andere brandweerkorpsen uit de buurt voorkomen, dat de zaak helemaal uit de hand loopt. Om 9.00 uur de volgende morgen zijn alle branden geblust. Het gebeuren trekt veel aandacht van de rest van Nederland en men toont solidariteit door geld te schenken om de financiële schade te verzachten. Ook de bezetter toont veel belangstelling, omdat zij dit bombardement goed kan gebruiken voor haar propaganda. In de, overigens korte, krantenartikelen wordt het accent gelegd op de brutaliteit van de Engelse luchtmacht en de dodencijfers worden in de eerste berichten sterk overdreven. De bezetter belooft, dat deze daad verrekend zal worden bij de eindafrekening met de Britten.

Deze gebeurtenis maakt de bevolking meer bewust van het gevaar van de geallieerde bombardementen

op Duitsland. De angst voor de aanvallen neemt toe. Tot nu toe werden de veiligheidsinstructies regelmatig in de wind geslagen bij het afgaan van het luchalarm. Immers, vaak was er sprake van loos alarm of was de nieuwsgierigheid om te blijven kijken groter dan het besef van het gevaar. De Beekse burgemeester drukt dan ook zijn zorg uit aan de autoriteiten over dit roekeloos gedrag. Uit zijn verslag: *"De houding van de bevolking is miserabel. Het lijkt moeilijk voor hen om naar de schuilkelders te gaan en hun nieuwsgierigheid te temperen. Hoeveel tragische ongelukken worden veroorzaakt door dit gedrag?"*. Vanaf 5 oktober zal dat echter drastisch veranderen.

Als de inwoners van Beek van de ergste schrik zijn bekomen na het bombardement, gloort een beetje hoop aan de horizon. Op 8 november 1942 landen Britse en Amerikaanse troepen op de kusten van Marokko en Algerije in Frans Noord-Afrika (Operatie "Torch"). De As-mogendheden (Duitsland en Italië) worden aangevallen aan hun zuidflank en de eerste bezette gebieden zullen daar worden bevrijd. Betekent dit nu ook de spoedige bevrijding van Europa?

Begin februari 1943 doen geruchten de ronde in Beek, dat het Duitse 6e Leger met 300.000 man bij Stalingrad ten onder is gegaan. De onoverwinnelijk geachte Nazi's kunnen dus toch het onderspit delven! De geruchten worden bevestigd, als de autoriteiten van 3 tot 6 februari een vierdaagse rouwperiode opleggen. Bezoeken aan theaters, bioscopen en cafés zijn gedurende deze periode niet toegestaan. Een domper op het toch al schaarse vertier. De oproep in mei 1943 van de Duitse Wehrmacht in Nederland om zich als soldaat te melden voor hernieuwde krijgsgevangenschap en arbeid in Duitsland heeft maar een zeer matig effect. Slechts 11.000 ex-soldaten van de 270.000 gaan in gevangenschap, waaronder enkele soldaten uit Beek en Spaubeek. Het lage cijfer is o.a. te danken aan de oproep van "Radio Oranje" om de maatregel te negeren en aan de tegenstrijdige politiek van de Duitse autoriteiten in Nederland om zoveel mogelijk mannen in Nederland te houden voor de nationale industrie, die tenslotte ook moet presteren. Diegenen, die zich wél aanmelden worden vooral gedreven door de angst, dat familieleden worden gestraft of dat zij geen voedselbonnen meer krijgen als men onderduikt. Zij moeten hard werken onder extreem moeilijke omstandigheden met weinig voeding en slechte behuizing. N.a.v. een initiatief in Elsloo, beginnen de Beekse inwoners een voedselinzamelingsactie voor de krijgsgevangenen. De opbrengst bestaat uit meer dan 5.000 voedselpakketten (7.000-8.000 kg), die naar de gevangenen worden opgestuurd via het Nederlandse Rode Kruis. Een hele prestatie in een tijd, dat er toch al voedselschaarste heerst. Zo worden o.a. geroosterd brood, roggebrood, cake, korstjes, Liga koeken (Sanovite), peulvruchten, stroop en jam aanbevolen om op te sturen, omdat ze lang houdbaar zijn. Opvallend is ook, dat wordt geadviseerd een gevangene te "adopter" en daarmee correspondentie te voeren en geen pakketten of

post te sturen naar meerdere gevangenen. Hiermee kan men het beste tegemoetkomen aan individuele wensen en kookkunsten van een specifieke gevangene.

Tijdens de geallieerde conferentie in Casablanca in januari 1943 is besloten om voorbereidingen te treffen voor de landing van een landleger in Frankrijk. Als voorlopige datum wordt 1 mei 1944 vastgesteld onder de codenaam 'Overlord'. Zo'n landing kan alleen succesvol zijn als de Duitse 'Luftwaffe' volledig is uitgeschakeld en de oorlogsinfrastructuur grotendeels is lamgelegd. Via een landleger is dat vooralsnog niet mogelijk. Vandaar, dat de Geallieerden inzetten op de opening van een "tweede front" vanuit de lucht. (Het eerste front bevindt zich op dat moment in Noord-Afrika en Rusland).

In de loop van 1943 nemen de Engelse luchtaanvallen op Duitse steden en industrie centra drastisch toe. Naast de Engelse nachtvluchten worden de Beekse bewoners steeds vaker geconfronteerd met Amerikaanse toestellen, die overdag richting oosten vliegen. Ze koersen hoger dan hun Engelse collega's, maar zijn bij helder weer goed te herkennen aan de condens strepen van de motoren. In de meeste gevallen vliegen de geallieerde toestellen alleen maar over zonder schade aan te richten. Maar steeds vaker gaat het luchalarm af, hetgeen voor veel onrust zorgt. Ook belanden er 'verdwaalde' of vroegtijdig afgeworpen bommen in de omgeving van Beek. Gelukkig blijft de materiële schade beperkt tot boomgaarden of veldvruchten en resteert alleen de schrik. Maar met de toename van het geallieerde luchtverkeer boven Zuid-Limburg, neemt ook het aantal gecrashte geallieerde en Duitse toestellen in de buurt toe. Alleen al in 1943 zijn dat er bijna twintig en in 1944 bijna vijftig. De kans, dat er ook één op Beek valt neemt zienderogen toe.

De ondergedoken piloten. Foto: Heemkundevereniging Beek

Op 17 augustus 1943 wordt boven Ulestraten een Amerikaanse bommenwerper neergeschoten op weg naar het Duitse Schweinfurt. Twee bemanningsleden, belanden tijdelijk op de zolder van de sigarenfabriek van Hennekens: de sergeanten Harry Norton en Ed Sobolewski. Na zes weken verdwijnen ze weer via Hilvarenbeek en het Franse Bretagne naar Engeland, waar ze behouden aankomen en weer deelnemen aan bombardementsmissies. Twee maanden later, op 14 oktober vinden er boven Sittard hevige luchtgevechten plaats tussen Duitse jagers en Amerikaanse bommenwerpers en wordt boven Hasselt (B) een bommenwerper neergeschoten. Het toestel is met 250 andere onderweg op hun tweede missie naar de kogellager fabrieken in Schweinfurt. Het aangeschoten toestel stort dicht bij huis neer, bij de Oude Pastorie aan de Bourgognestraat. Het vliegtuig verliest vóór de crash haar bommen, die gelukkig niet exploderen. Eén valt door het dak en de verdiepingen van de boerderij van Giel Stassen en de voorgevel raakt zwaar beschadigd. Niemand van de personen, die in de kelder schuilen, raakt gewond. Het toestel laat bij het neerkomen een diep spoor na vanaf de Rijksweg tot aan het veld naast het huis van dr. Beckers, waar het uiteindelijk strandt. Zes bemanningsleden kunnen per parachute uit het toestel ontsnappen, maar vier komen om. Zij worden tijdens de oorlog met militaire eer begraven op het kerkhof aan de Tongerseweg in Maastricht en later herbegraven op het Amerikaans kerkhof bij Margraten. Twee van hen worden uiteindelijk gerepatriëerd naar de VS. De zes overlevenden raken in krijgsgevangenschap, maar keren na de oorlog weer huiswaarts. Ter herinnering aan de bemanning is in 2017 op de crash locatie een monument opgericht. Voor een gedetailleerd verslag over de belevenissen van de bemanning verwijs ik graag naar mijn boek "Gedonder in de Hemel" uit 2019.

De bemanning van de gecrashte bommenwerper, foto: R.Göttgens

Op 7 november is het weer prijs. Boven Kerensheide, dan nog behorende tot de gemeente Beek, vliegen 's morgens Amerikaanse bommenwerpers richting hun doel in het Duitse Düren. De Amerikanen hebben de gewoonte om ongeveer tien minuten vóór het doel de bomluiken alvast te openen.

Boven Kerensheide vallen per ongeluk een aantal bommen uit de geopende deuren, die terechtkomen op de hoek Kerenshoflaan/Kerenstraat. Er vallen daarbij twee doden: Rie Schreur en Willy Wiermans. Beide kinderen komen net uit de zondagsmis en zijn op weg naar huis. Een buurjongen raakt zwaargewond. Boven Beek vindt rond dezelfde tijd een luchtgevecht plaats en nog wel tijdens de hoogmis! De gelovigen vluchten uit de kerk en zoeken een veilig heenkomen. Daarbij raakt verder niemand gewond.

Een aantal maanden voor de bevrijding, crasht op 20 mei 1944 een Amerikaans toestel in Neerbeek. Het toestel keerde net terug van een mislukte missie bij Luik en heeft al zijn bommen geloosd. Vlak daarna wordt het door Duits luchtafweer geraakt.

Beschadigd huis in Neerbeek, foto: Heemkundevereniging Beek

Alle bemanningsleden ontsnappen per parachute en worden door de Belgische ondergrondse opgevangen. Het vliegtuig daalt echter gestaag en stort neer in een fruitweide aan de Dorpsstraat (nu Neerbekersstraat). Het brandt daar volledig uit. Het toestel heeft in zijn val de daken van twee woningen beschadigd en de twee schapen gedood, die op een van de zolders verborgen waren. Terwijl de bombardementen op continentaal Europa blijven toenemen in aantal en hevigheid, moeten de As-mogendheden steeds meer nederlagen slikken aan de fronten aan de Middellandse Zee. Op 13 mei 1943 worden zij definitief verslagen in Noord-Afrika en moeten zij zich terugtrekken op "fort Europa". Zij verliezen daarbij meer dan 250.000 manschappen en veel militaire uitrusting. Dit nieuws wordt spoedig op 9 juli gevolgd door nog een hoopvolle aankondiging. De Geallieerden zijn geland op de stranden van Sicilië. Hierdoor worden de As-mogendheden voor het eerst op West-Europese bodem aangevallen middels een grootschalige operatie ter land. Vele Beekenaren vragen zich af, of dit de voorbode van hun bevrijding is. Nog geen jaar later volgt de landing in Normandië.

Het aantal geallieerde bombardementen op doelen in Duitsland bereikt een nieuw hoogtepunt in april en mei 1944. De Geallieerden hebben een nieuw radarsysteem geïnstalleerd in hun vliegtuigen, waardoor ze ook bij slecht weer kunnen vliegen. Vanaf mei verschuift bovendien het doelgebied steeds meer

van Duitsland naar logistieke faciliteiten in Noord-Frankrijk en België. Rangeerterreinen, vliegvelden en bruggen worden in toenemende mate aangevallen en jagers bestoken ook spoorwegen, locomotieven en kleine doelen in de directe omgeving van Beek. Er worden pamfletten uitgestrooid met de waarschuwing voor de bevolking, dat de luchtbombardementen zullen toenemen en dat reizen per trein ten zeerste wordt afgeraden. N.a.v. deze aanvallen verschijnen er steeds vaker berichten in de kranten over een mogelijke invasie. Er worden zelfs weddenschappen afgesloten over de datum van de invasie: vóór 15 mei of 1 juni. Op 22 mei 1944 komen de bombardementen wel erg dichtbij. Het spooremplacement en een trein bij Susteren worden door Engelse vliegtuigen gebombardeerd, waarbij zes doden vallen. In Born valt een grote bom, die veel schade veroorzaakt. Ook in Meerssen wordt een huis getroffen met twee doden als gevolg. Ook het aantal luchtgevechten neemt toe. Al dit luchtgeweld gaat gepaard met frequente sirene-

alarmen en angstige momenten, zowel overdag als 's nachts. Allengs worden ook steeds meer verkenningstoestellen waargenomen. Is dit de voorbode tot de langverwachte invasie?

En dan..... de grote gebeurtenis, waarop iedereen heeft gewacht! Enkele Beekenaren vernemen 's morgens op 6 juni stiekem via Radio Oranje, dat een grote militaire landing aan de gang is op vijf stranden in Normandië. Wordt vervolgd.....

Gebruikte bronnen in deel 4:

1. Dagboek van een onbekende Beekenaar over periode 10 mei 1940 - 18 augustus 1945, uit: 'Een mensenleven geleden', door Paul Mennens, Beek 2019.
2. Dagboek van Sef Mennens uit Beek over de periode 9 mei 1940 - 2 oktober 1944, uit: 'Een mensenleven geleden', door Paul Mennens, Beek 2019.
3. *Herinneringen aan oorlog en bevrijding in de Maasstreek*, Harie Rouvroye, Elsloo, 1995.
4. *Voetnoot bij de wereldgeschiedenis, Beek tijdens de Tweede Wereldoorlog*, door Herman van Rens, 1994.

Resultaat Rabo Clubsupport

Onze deelname aan de Rabo Clubsupport heeft dankzij alle stemmen voor de vereniging € 275,14 en voor de Stichting € 189,99 opgeleverd.

We zijn hier erg blij mee en willen iedereen die aan ons heeft gedacht hartelijk danken!

Bestuur Heemkunde Beek

Historisch jaarboek 'Land van Zwentibold'

Dinsdag 29 november 2022 werd het jaarboek van de stichting 'Land van Zwentibold' gepresenteerd. In dit boek zijn dit jaar ook weer enkele artikelen m.b.t. de gemeente Beek opgenomen zoals: *Een humpe (bierpul) uit 1745*, Jacques Aussems, *Garage en busbedrijf Demandt Beek*, Paul Mennens en *Retraitehuis 'St.-Ignatius' in oorlogstijd*, Kees Schutgens.

WIL WOUTERS I.S.M.
JO RITTERBEEKS,
PAUL JANSSEN EN
DESMOND KUSTERS

Inwonerslijsten gemeente Spaubeek anno 1833 (15)

Inleiding

In de serie 'Inwonerslijsten gemeente Spaubeek anno 1833' hebben we in aflevering 14 de adressen Hoeve 66 tot en met Hoeve 68 beschreven. We vervolgen onze tocht door Spaubeek met adres Hoeve 69.

Hoeve 69

Hier woont de familie *Schurgers-Voncken*. De vader is Hendrick Schurgers, geboren in Daniken en gedoopt op 24 september 1755 in Geleen als zoon van Joannes Gerardus Schurgers en Jasperein Lenärtz en hij overlijdt op 6 maart 1813 (57 jaar). Hij huwt RK op 8 juli 1788 in Spaubeek met Maria Voncken, geboren in Hoeve en gedoopt op 25 januari 1760 als dochter van Wilhelmus Vuncken en Margarita Borvelts en zij overlijdt op 31 augustus 1834 (74 jaar). Maria Voncken is de zus van Herman e.v. Anna Gertrudis Houdiens (Spaubeek 32). Naamvarianten van Voncken zijn: Vonken, Vuncken.

Het echtpaar *Schurgers-Voncken* krijgt acht kinderen.

1. Maria Gertrudis Schurgers, *2 september 1789 en †27 juni 1851 in Groot Genhout (61 jaar). Zij huwt in 1822 met dagloner Joannes Nicolaus Hamers, *1782 als zoon van Joannes Hamers en Maria Catharina Houben en †(onbekend). Het echtpaar Hamers-Schurgers krijgt vier kinderen in Beek.
2. Joannes Wilhelmus Schurgers, *20 februari 1791 en †2 april 1798 (7 jaar).
3. Maria Margarita Schurgers, 12 mei 1793 (verder geen gegevens bekend).
4. Joannes Mathias Schurgers, 14 maart 1796 en †21 september 1814 (18 jaar).
5. Henricus Schurgers, 20 oktober 1798 en †20 april 1871 in Maastricht (72 jaar). Hij huwt in 1840 in Maastricht met Maria Catharina Jeuckens, *1799 in Gronsveld als dochter van Servatius Jeuckens en Maria Elisabeth